USNESENÍ

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 9. 2. 2022 odvolání poškozeného N, s.r.o., proti rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 27. 6. 2019, číslo jednací 3 T 135/2017-1955, ve věci obžalovaného M P, narozeného , a rozhodl

takto:

Podle § 253 odstavec 1 trestního řádu se odvolání poškozeného **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný M P podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby okresního státního zástupce v Kolíně ze dne 20. 10. 2017, sp. zn. ZT 168/2017, která mu kladla za vinu, že z pozice jednatele společnosti P, s.r.o., IČ: , v té době sídlem , písemnými objednávkami ze dne 3. 8. 2011 evid. č. a ze dne 8. 8. 2011 evid. č. objednal u firmy N, s.r.o., IČ: , provedení zemních prací na stavbě v , s úmyslem objednané práce neuhradit, neboť následně objednávku popřel, a přestože měl k dispozici dostatek finančních prostředků k úhradě provedené práce, tyto neuhradil a faktury spol. N v celkové výši 1 163 280 Kč vrátil dne 16. 4. 2012 zpět z důvodu neoprávněné fakturace, a to přesto, že tyto práce sám fakturoval odběrateli spol. R, s.r.o., IČ: , čímž způsobil spol. N, s.r.o., IČ: , se sídlem , škodu ve výši 1 163 280 Kč, čímž měl spáchat zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku s odůvodněním, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byla společnost N, s.r.o., IČ: , se sídlem , odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Tomuto meritornímu rozhodnutí předcházela dvě usnesení, jimiž krajský soud dne 27. 7. 2018 pod č. j. 9 To 215/2018-1873 a dne 20. 3. 2019 pod č. j. 9 To 74/2019-1920 rozhodl o zrušení zprošťujících rozsudků okresního soudu.

3. Rovněž proti rozsudku okresního soudu ze dne 27. 6. 2019 byla podána včasná odvolání, a to jak státním zástupcem v neprospěch obžalovaného, tak poškozeným proti výroku o náhradě škody. Usnesením ze dne 30. 8. 2019 pod č. j. 9 To 254/2019-1986 rozhodl krajský soud tak, že se podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušuje, podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc vrací soudu I. stupně a podle § 262 tr. řádu se nařizuje, aby věc byla projednána v jiném složení senátu. Poslední výrok tohoto zrušovacího usnesení byl shledán ústavně konformním usnesením Ústavního soudu ze dne 26. 11. 2019 pod sp. zn. I. ÚS 3556/19.

4. Poté, co byl obžalovaný rozsudkem okresního soudu ze dne 9. 12. 2019, č. j. 3 T 135/2017-2023 uznán vinným ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že z pozice jednatele společnosti P, s.r.o., IČO: , v té době sídlem , objednávkami ze dne 3. 8. 2011 evid. č. a ze dne 8. 8. 2011 evid. č. objednal u společnosti N, s.r.o., IČO: , se sídlem , provedení zemních prací na stavbě v , přičemž zamlčel podstatnou skutečnost, že zaplacení provedených

zemních prací společnosti N[redacted], s.r.o., je podmíněno zaplacením subdodávky společnosti P[redacted], s.r.o. ze strany společnosti R[redacted], s.r.o., IČO: [redacted], v té době se sídlem [redacted], kdy poté, co společnost R[redacted], s.r.o. neuhradila svůj závazek společnosti P[redacted], s.r.o., nezaplatil faktury týkající se předmětných zemních prací vystavené poškozenou společností N[redacted], s.r.o., objednávku popřel, faktury jako neoprávněné vrátil poškozené společnosti, a to přesto, že jménem společnosti P[redacted], s.r.o. předmětné zemní práce fakturoval odběrateli - společnosti R[redacted], s.r.o., čímž společnost P[redacted], s.r.o. neoprávněně obohatil a způsobil tak společnosti N[redacted], s.r.o., škodu ve výši 1.163.280,- Kč, za který byl odsouzen podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 26 (dvaceti šesti) měsíců, jehož výkon byl podle §§ 81, 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců, podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku byla obžalovanému uložena přiměřená povinnost ve zkušební době podle svých sil uhradit škodu, která byla trestným činem způsobena a obžalovaný byl podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázán k povinnosti zaplatit poškozené společnosti N[redacted], s.r.o., IČO: [redacted], se sídlem [redacted], na náhradu škody částku ve výši 1 163 280 Kč, rozhodl krajský soud o odvolání obžalovaného proti tomuto rozsudku usnesením ze dne 20. 5. 2020 pod č. j. 9 To 80/2020 – 2058 tak, že se podle § 256 tr. řádu odvolání obžalovaného zamítá. Dne 8. 12. 2020 rozhodl o dovolání obžalovaného proti citovanému usnesení Nejvyšší soud usnesením pod č. j. 7 Tdo 1243/2020-2113 tak, že podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu dovolání obžalovaného odmítá.

5. Ústavní soud nálezem ze dne 26. 10. 2021 pod sp. zn. IV. ÚS 541/21 následně rozhodl tak, že usnesením Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2020 sp. zn. 7 Tdo 1243/2020, usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2020 sp. zn. 9 To 80/2020 a rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne 9. 12. 2019 č. j. 3 T 135/2017-2023 bylo porušeno právo stěžovatele na řádný proces podle čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 8 odst. 2, čl. 39 a čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2019 č. j. 9 To 254/2019-1986 byla porušena práva stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ve spojení s právem na zákonného soudce podle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2020 sp. zn. 7 Tdo 1243/2020, usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2020 sp. zn. 9 To 80/2020, rozsudek Okresního soudu v Kolíně ze dne 9. 12. 2019 č. j. 3 T 135/2017-2023 a usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30 8. 2019 č. j. 9 To 254/2019-1986 se ruší.

6. V tomto nálezu Ústavní soud mj. uvedl, že nepokládá závěr obecných soudů v napadených rozhodnutích o nepřímém úmyslu za náležitě prokázaný a dostatečně odůvodněný, resp. že právní závěr okresního soudu a krajského soudu v napadených rozhodnutích o tom, že ze strany stěžovatele byla naplněna subjektivní stránka trestného činu podvodu, je v extrémním rozporu se skutkovými zjištěními rozhodujících soudů vycházejících z dosud provedených důkazů. Dále poukázal na nález ze dne 23. 3. 2004 sp. zn. I. ÚS 4/2004 (N 42/32 SbNU 405)] nález ze dne 29. 4. 2004 sp. zn. IV. ÚS 469/2002 (N 61/33 SbNU 113)], nález ze dne 4. srpna 2010 sp. zn. II. ÚS 1098/2010 (N 155/58 SbNU 321)], zabýval se obhajobou obžalovaného a hodnotil okresním soudem provedené důkazy, aby pak uvedl, že ústavní stížnosti podle § 82 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu vyhověl a vyslovil, že usnesením krajského soudu ze dne 30. 8. 2019 č. j. 9 To 254/2019-1986 byla porušena práva stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny a na zákonného soudce podle čl. 38 odst. 1 Listiny, dále že usnesením Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2020 sp. zn. 7 Tdo 1243/2020, usnesením krajského soudu ze dne 20. 5. 2020 sp. zn. 9 To 80/2020 a rozsudkem okresního soudu ze dne 9. 12. 2019 č. j. 3 T 135/2017-2023 byla porušena práva stěžovatele na řádný proces podle čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 8 odst. 2, čl. 39 a čl. 40 odst. 2 Listiny. V návaznosti na to zrušil podle § 82 odst. 3 písm. a) zákona o Ústavním soudu nejen v záhlaví specifikovaná rozhodnutí krajského soudu a Nejvyššího soudu, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová

i rozsudek okresního soudu ze dne 9. 12. 2019 č. j. 3 T 135/2017-2023 a usnesení krajského soudu ze dne 30. 8. 2019 č. j. 9 To 254/2019-1986. Dále uvedl, že se věc vrací do stadia po vyhlášení zprošťujícího rozsudku okresního soudu ze dne 27. 6. 2019 č. j. 3 T 135/2017-1955, proti kterému podal státní zástupce odvolání (o odvolání poškozeného se Ústavní soud nezmiňuje).

7. Krajský soud nyní postupoval podle § 314h odst. 1 tr. řádu, tedy tak, že pokračoval v tom stadiu řízení, které bezprostředně předcházelo vydání zrušeného rozhodnutí, jak konstatoval shora citovaný nález Ústavního soudu a při vázanosti právním názorem, který vyslovil ve věci Ústavní soud, dospěl k závěru, že odvolání poškozeného nelze vyhovět.

8. Vedle poškozeného totiž proti citovanému rozsudku okresního soudu podal dne 12. 7. 2019 včasné odvolání rovněž státní zástupce, které však vzal podáním ze dne 3. 2. 2022 výslovně zpět, což vzal předseda senátu krajského soudu usnesením ze dne 7. 2. 2022 na vědomí a poškozený je tak nyní jediným odvolatelem ve věci.

9. Podle § 245 odst.1 tr. řádu je opravným prostředkem proti rozsudku odvolání a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, je podle § 246 odst. 1 písm. d) tr. řádu oprávněn rozsudek napadnout pro nesprávnost takového výroku, případně podle § 246 odst.2 tr. řádu z důvodu, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

10. Z obsahu podaného odvolání poškozeného jednoznačně plyne, že napadá výrok o vině, když nesouhlasí se skutkovými a právními závěry okresního soudu, které považuje, z jím prezentovaných důvodů, za nesprávný. Jak již ale bylo uvedeno, tak vzhledem k tomu, že poškozený je v této trestní věci, kde došlo ke zproštění obžalovaného, jediným odvolatelem, je oprávněn napadnou pouze výrok o náhradě škody.

11. Pokud se tedy jedná o odvolání poškozeného, nezbývá než konstatovat, že zákon mu neumožnuje, aby podal odvolání proti výroku o vině, případně trestu a pokud tak přesto učinil, nelze než na takové odvolání pohlížet jako na odvolání podané osobou neoprávněnou a proto krajský soud podané odvolání, aniž by je meritorně přezkoumával, zamítl. Takové rozhodnutí, a to v souladu s ust. § 263 odst. 1 písm. a) tr. řádu, přitom učinil v neveřejném zasedání, neboť za daných okolností nepovažoval za nutné, aby jednal ve veřejném zasedání. Nad rámec výše uvedeného ještě považuje krajský soud za nutné upozornit, že stejně by postupoval, i pokud by poškozený odvolání podal proti výroku o náhradě škody, neboť podá-li poškozený odvolání do výroku zprošťujícího rozsudku, jímž byl podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázán se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, jde rovněž o dovolání podané osobou neoprávněnou, neboť v adhezním řízení zákon ani jiné rozhodnutí neumožnuje a v tomto směru se tak jedná o rozhodnutí obligatorní.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 9. února 2022

Mgr. Roman Lada v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová